

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
2673-12

meddelad i Stockholm den 14 april 2014

KLAGANDE

Elektroskandia Sverige AB, 556014-8412

Ombud: AA
PwC
113 97 Stockholm

MOTPART

Skatteverket
171 94 Solna

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Stockholms dom den 12 mars 2012 i mål nr 6532-10, se bilaga
(här borttagen)

SAKEN

Skattetillägg

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen avslår överklagandet.

Dok.Id 145065

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00
E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:30

BAKGRUND

I inkomstdeklarationen för 2009 års taxering redovisade Elektroskandia Sverige AB (bolaget) ett underlag för särskild löneskatt på pensionskostnader om 16 076 133 kr. Efter förfrågan och övervägande från Skatteverket inkom bolaget med en rättad inkomstdeklaration i vilken det redovisade underlaget höjdes till 27 400 482 kr.

Skatteverket beslutade i grundläggande beslut om årlig taxering 2009 att fastställa underlaget för särskild löneskatt på pensionskostnader i enlighet med bolagets rättade inkomstdeklaration. Vidare togs skattetillägg ut med 40 procent av den skatt som påförts med anledning av ändringen, 1 098 914 kr. Vid omprövning beslutade Skatteverket att inte ändra sitt tidigare beslut om skattetillägg.

Bolaget överklagade till Förvaltningsrätten i Stockholm som avslog överklagandet. Kammarrätten i Stockholm gjorde i det nu överklagade avgörandet inte någon annan bedömning än den förvaltningsrätten gjort och avslog överklagandet.

YRKANDEN M.M.

Bolaget yrkar i första hand att skattetillägget undanröjs i sin helhet och i andra hand att det sätts ned och anför bl.a. följande.

Differensen mellan deklarerat underlag för löneskatt och bolagets pensionskostnader är så stor att det framstår som helt uteslutet att Skatteverket skulle ha godtagit uppgiften utan närmare utredning. Skatteverket hade därför skyldighet att se till att ärendet blev tillräckligt utrett. Så har också skett varvid myndigheten fått in de efterfrågade uppgifterna. Förutsättningar för påförande av skattetillägg kan i sådant fall inte anses föreligga. Om Högsta förvaltningsdomstolen skulle finna att bolaget har lämnat en oriktig uppgift ska

skattetillägget sättas ned eftersom det skulle vara oskäligt att ta ut skattetillägg med fullt belopp då avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten.

Skatteverket bestrider bifall till överklagandet.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Rättslig reglering

Av 5 kap. 1 och 4 §§ taxeringslagen (1990:324), TL, följer att den som har lämnat oriktig uppgift till ledning för sin taxering ska påföras skattetillägg med 40 procent av den skatt som inte skulle ha påförts om den oriktiga uppgiften hade godtagits. En uppgift ska dock inte anses vara oriktig om uppgiften tillsammans med övriga lämnade uppgifter utgör tillräckligt underlag för ett riktigt beslut. En uppgift ska inte heller anses vara oriktig om uppgiften är så orimlig att den uppenbart inte kan läggas till grund för ett beslut.

I 5 kap. 14 § TL finns bestämmelser om att den skattskyldige under vissa förutsättningar kan helt eller delvis befrias från skattetillägg. Befrielse ska ske om felaktigheten framstår som ursäktlig eller om det annars skulle vara oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp. Vid bedömningen av om det annars skulle vara oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp ska det enligt tredje stycket bl.a. beaktas om avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten.

Taxeringslagen har upphävts men är tillämplig i målet. Motsvarande bestämmelser finns nu i 49 och 51 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Mål nr
2673-12

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning

Högsta förvaltningsdomstolen gör samma bedömning som kammarrätten.

I avgörandet har deltagit justitieråden Henrik Jermsten, Karin Almgren, Anita Saldén Enérus, Christer Silfverberg och Thomas Bull.

Målet har föredragits av justitiesekreteraren Martin Hamrin.